



ΡΟΜΙΛΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος τρίτον τοῦτο εἶναι,
κι' ἔδρα πάλιν αἰ' Ἀθῆναι.

Χίλια ὀκτακόσα ὀγδοῖντα ἔξη,
εἰς αὐτὸ τὸ χρόνον καὶ θὰ μᾶς τρέξη.

Ὁ Σούρης τὴν ἐβδομάδα — μόνο μιὰ φορὰ θὰ δαίνη,
κι' ἔαν ἔγω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεδαίνη.
Συνδρομητὰς θὰ δέχομαι — διότι τοὺς ἀνέχομαι,
μοναχὰ σὺς Ἐπαρχίας — καὶ 'στὸ Ἐξωτερικόν,
ἐπὶ τῇ καιρὸς πτωχείας — τρέχει τὸ Ἑλληνικόν.
Συνδρομή γὰρ κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα καὶ μόνο,

γὰρ τὰ ξένα ὅμως μέρη — δεκαπέντε καὶ 'στὸ χέρι
'Αλλ' ἐδῶ συνδρομηταὶ — δὲν θὰ γίνωνται ποτέ,
κι' ὅσα φύλλακι' ἂν κρατῇς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.
Κι' οὐτε θέλω νταραδέρη — μὲ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μεσ' ὅτων φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ῥωμηόσματος μιὰ δεκάρα

Τοῦ Νοεμβρίου εἴκοσι ἐννιά,
μεγάλον πηνηγύρι 'στὸν ντουνιαῖ.

Σαράντα πέντε κι' ἑκατόν,
παρασκευαὶ τῶν τελεσῶν.

Ἡ κάθε λύρα τραγουδεῖ
τοῦ βασιλεῖα μας τὸ παιδί.

Καὶ τώρα ποιητὴς 'στὴ μέση θὰ προβάλλῃ
καὶ γὰρ τὸ βασιλόπουλο θερμαῖς εὐχαῖς θὰ ψάλλῃ,
καὶ μοναχὰ θὰ τροχισθοῦν ἡ πέναις καὶ ἡ γλώσσαις
καὶ θὰ γραφοῦν ποιήματα καὶ ζευζεκιαῖς καμπόσαις,
καὶ θὰ τοῦ εὐχῶνται μὲ τὸ σπαθί 'στὸ χέρι
'στὴν Πόλιν τὴν ἐπτάλοφον τὸ θρόνον τοῦ νὰ φέρῃ.

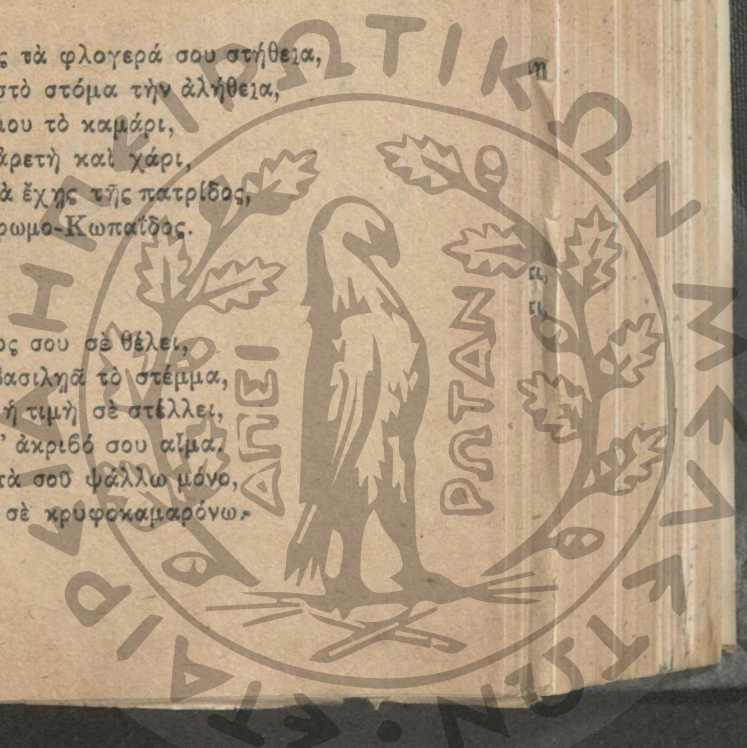
Νὰ ἔχῃς μὲ τὴν ἀρχοντιά καὶ καὶ χωριστό,
νὰ μὴ σὲ λένε βασιλεῖα, ἀλλ' ἄνθρωπο σωστό,
νᾶσαι πολίτης διαλεκτὸς μὲ στέμμα 'στὸ κεφάλι,
καὶ μόνο γὰρ τὴν ἀνθρωπιά νὰ σὲ τιμοῦν οἱ ἄλλοι.
Καὶ πρῶτος σὺ 'στοῦ ἔθνους σου τὴν γῆν νὰ διαδώσῃς
τὸ κάλλος τὸ ἀμίμητον Ἀττικωτάτης γλώσσης.

Ἐγὼ 'στὸ βασιλόπουλο ρωμάντσαις δὲν θὰ ψάλλω
καὶ οὐτε ψάλλον τραγικοῦ τὸν κόθορνον θὰ βάλω,
καὶ οὐτε 'στὴν Ἀγιά Σοφιά μὲ δάφναις θὰ τὸν φέρω,
γιατὶ αὐτὸ ἂν θὰ γενῇ τώρα κοντὰ δὲν ξέρω,
εἰς ἂν γενῇ καμμιά φορὰ, χίλιας φοραῖς μακάρι
νὰ τὸν ἴδω 'στὸ Βόσπορον λεδέντη καδβαλάρη.

Νὰ λαχταροῦν 'στοὺς πόνους μας τὰ φλογερά σου στήθεα,
νᾶχῃς 'στὰ χεῖλη τὴν καρδιά, στὸ στόμα τὴν ἀλήθεια,
νὰ γίνῃ τὸ Παλάτι σου τοῦ κόσμου τὸ καμάρι,
νὰ μπαίνη λεδεντιά μὲ νοῦ, μὲ ἀρετὴ καὶ χάρι,
καὶ τοὺς προμάχους γύρω σου νὰ ἔχῃς τῆς πατρίδος,
καὶ ὄχι τοὺς Τσιφούτηδες τῆς βρωμῆ-Κωπαίδας.

Μὰ τίποτα κι' ἄλλα φούμαρα θὰ προσπαθήσουν ἄλλοι
νὰ τοῦ βασιλοῦ ἀδικὰ ταῦτιξ καὶ τὸ κεφάλι.
Ὅμως σὲ θέλω νὰ φορῇς τὸ ζηλεμένο στέμμα,
γιατὶ εἶσαι γέννημα βασιλικὸ καὶ θρέμμα,
ὡς γὰρ 'μεγάλωσες μὲ ἀνθρωπιά, καὶ μόνο
εἶσαι ἄνθρωπος σωστὸς νὰ κάθῃσαι σὲ θρόνον.

Ναί, τέτοιο βασιλόπουλο τὸ ἔθνος σου σὲ θέλει,
καὶ ἅμα βάλης πιά καὶ σὺ τοῦ βασιλεῖα τὸ στέμμα,
πήγαιν' ἐκεῖ ποῦ ὁ σταυρὸς καὶ ἡ τιμὴ σὲ στέλλει,
καὶ βάψε τὴν πορφύρα σου μὲ τ' ἀκριδὸ σου αἷμα.
Αὐτὰ κι' ἐγὼ σοῦ τραγουδῶ, αὐτὰ σοῦ ψάλλω μόνο,
καὶ 'στῆς γιορτῆς σου τὴ χαρὰ σὲ χρυσοκαμαρόνω.





Φασουλής και Περικλέτος,
ο καθένας νέτος σκέτος.

- Φ.—Ωχού, αδελφία Έλληνες, και τί κακό θά γίνη !
θ' ανάψη τὸ Ἑλληνικὸν σὺν φλογερὸ καμίνι.
Τί λουσα ἐτοιμάζονται, τί λόγοι, τί στεφάνια,
τί τουαλέταις γυναικῶν, τί ντεκολτέ φουστάνια,
τί κάθοδοι ἐπιτροπῶν, τί μάζωξις ἀνθρώπων,
καὶ τί Δημάρχων καραβιαὶς καὶ Ἀρχιεπισκόπων.
Τί φουστάνελα λιγερή, τί φούντα καὶ τί φέσι,
κι' ἀμάξι μ' ἐξη ἄλογα, τὰ δύο μέσ' στὴ μέση,
καὶ τὰλλα δύο ἐμπροστά, καὶ τὰλλα δύο πίσω...
ἀλλὰ τί πρῶτον νὰ εἰπῶ, τί δ' ὕστατον ν' ἀφήσω;
Κι' ἐγὼ σὲ τούτῃ τῇ βῇ σαστίζω καὶ τὰ χάνω
καὶ προσπαθῶ νὰ φαίνωμαι πῶς καὶ τάχα κάνω,
καθὼς καὶ τὸν φιλόσοφον ἐκείνον Διογένη,
ποῦ ὅταν κάποιος χαλασμός ἐτύχαινε νὰ γένη,
κι' εἶχαν πολλὰ τρεχάματα οἱ τότε Ἀθηναῖοι
καὶ ἄνω κάτω ἔτρεχαν οἱ γέροντες κι' οἱ νέοι,
κυλοῦσε τὸ πιθάρι τοῦ κι' ἐκεῖνος μάνι μάνι,
διὰ νὰ φαίνεται κι' αὐτὸς πῶς τάχα καὶ κάνει.
- Π.—Μὰ πές μου ὁ Διάδοχος δὲν ἐνηλικιώθη;
Φ.—Ἀχ ! βλέπω τὸ κεφάλι σου πῶς τίποτα δὲν νοιάζει,
κι' ἀρχίζεις πάλι νὰ ῥωτᾷς τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια,
μὰ κι' ἂν μοῦ σπᾶσης τὰ πλευρά καὶ ὅλα τὰ παγίδια,
ἐγὼ τὸ ξέρεις, Περικλῆ, πῶς οὔτε γρὺ ἀφίνω
καὶ πάλιν ἀφίνω καθὼς καὶ πρὶν θὰ μείνω,
κι' ἂν θέλῃς τὴν κουδέντα μου νὰ ἐξακολουθήσω
καὶ τὰς μελλούσας τελετὰς νὰ σοῦ ἐξιτορήσω,
τῆς ἐνηλικιώτητος τὸ ζήτημα παραίτα,
γιατὶ σ' αὐτὸ δὲν ἀπαντῶ, σ' τὸ λέγω νέτα σκέτα.
- Π.—Ἀλλὰ γιὰ τοὺς συνδυασμούς τί διάβολο μανθάνεις;
Φ.—Γιατὶ, κυβέμενε Περικλῆ, σ' ἀρέσει νὰ μὲ σκάνῃς;
Ἔδω, βρέ, ὁ Διάδοχος ἐνήλιξ πλέον εἶναι,
καὶ σὺ γιὰ τέτοια μ' ἐρωτᾷς;...
- Π.—Σ' αὐτὰς τὰς λέξεις μέινει,
διότι ὠμολόγησες σ' τοῦ λόγου σου τὸ ρεῦμα
πῶς εἶναι ὁ Διάδοχος ἐνήλιξ...
- Φ.—λέγεις ψεῦμα.
Π.—Ἡ γλῶσσα λέγει τἀληθῆ ὁπότεν ἀμαρτάνῃ.
Φ.—Ἐγὼ δὲν εἶπα τίποτε, ἀλλ' ἔτσι θὰ σ' ἐφάνῃ.
Π.—Μωρὲ τὸ εἶπες, μασκαρά...
Φ.—Μὰ τὸ σταυρὸ δὲν τῶπα...
Π.—Ὅρκίζομαι σ' τὰς Πλαταιάς...
Π.—Τὸ εἶπες, μόνά σῶπα.
Φ.—Μὴ σκούζῃς ἔτσι δυνατὰ καὶ μὰς ἀκούσουν κι' ἄλλοι,
κι' ἔλθουν φουρτούναις ἔξωφικαῖς σ' τῶν δρόμας τὸ κεφάλι.
Δοῖκόν σοῦ λέγω, Περικλῆ, ἐν πάσῃ συνειδήσει
πῶς ἡ Ἑλλὰς θὰ σηκωθῇ καὶ θὰ πανηγυρίσῃ

- ὄχι διότι πράγματι ἐνήλιξ εἶναι πλέον
ὁ σεβαστὸς Διάδοχος μεγάλων βασιλέων,
ἀλλὰ διότι, Περικλῆ, ἐν παρατάξει τόση
τοῦ στρατιώτου μοναχὰ τὸν ὅρκον θὰ ἐμῶς.
Καὶ ὕστερα, βρέ ἀδελφέ, ὁ βασιλεὺς τὸ θέλει,
κι' ἀμάξι μ' ἐξη ἄλογα γιὰ τοῦτο παραγγέλλει.
Κι' ἀφοῦ ἐμεῖς οἱ ταπεινοὶ καὶ περιφρονημένοι,
σὺν μᾶς καπνίζῃ κάποτε καὶ σὺν μᾶς κατεδαίνῃ,
χωρὶς καθόλου ἀνθρώπου κανένα νὰ ῥωτοῦμε,
πηγαίνωμ' ὅπου θέλομε καὶ σὺν θεοῖ γλεντοῦμε,
ἀκόμη περισσότερο ὁ βασιλεὺς καὶ ἄρχων
τετρακοσίων εἰκοσι κι' ἐπέναινα Δημάρχων,
μπορεῖ νομίζω, Περικλῆ, χωρὶς νὰ μᾶς ῥωτήσῃ,
γιὰ τὸ παιδί τοῦ νὰ χαρῇ καὶ νὰ πανηγυρίσῃ.
Καὶ ἂν σημαίται κρεμασθῶν εἰς πᾶσαν κατοικίαν
διὰ τὸν ὅρκον, φίλε μου, ἢ καὶ τὴν ἡλικίαν,
εἰς λήθην τέτοια σοδάρὰ διὰ παντὸς ἂς μείνουν,
καὶ τοῦτο μόνον εἴξευρε πῶς τελεται θὰ γίνου.
Καὶ γιὰ τὸ ἔνα, Περικλῆ, καθὼς καὶ γιὰ τὸ ἄλλο
ἐγὼ θὰ τρέξω πετακτὸς σ' τοῦ Παλατιοῦ τὸν μπάλο,
καὶ ὕστερα εἰς τοῦ Τσιγγροῦ καὶ ὕστερα σ' τοῦ Ὑῆα...
- Π.—Πῶς ἔθελα, βρέ Φασουλῆ, τὸ κέφι σου νὰ εἶχα !
Φ.—Θὰ τῶχῃς, φίλε Περικλῆ, μὰ φθάνει νὰ τὸ θέλῃς,
καὶ νὰ μὴν εἶσαι πάντοτε σιχαμερὸς τεμπέλης,
καὶ οὔτε τὸ ἐνήλικον νὰ βγάξῃς μέσ' σ' τὴ μέση,
γιατὶ αὐτὸ τὸ ζήτημα καθόλου δὲν μ' ἀρέσει.
Σήκω, μωρὲ τεμπελχανᾶ, μὲ ὅλην τὴν Ἑλλάδα,
καὶ σ' τὸ Παλάτι πηγαινε μὲ κλάκ καὶ μὲ βελλάδα
νὰ φᾶς, νὰ πιῇς, νὰ δῇς χαράς, κουνήματα καὶ τρόπους,
νὰ δῇς Δημάρχων λεδεντιά καὶ Ἀρχιεπισκόπους.
Μωρὲ θὰ γίνου πράγματα, ποῦ δὲν θὰ τὰ πιστεύσῃς.
- Π.—Καὶ σὺ καμμιὰ κοινότητα δὲν θ' ἀντιπροσωπεύσῃς;
Φ.—Βεβαίως ἀντιπρόσωπος κοινότητος θὰ γίνω,
τοιαύτην ἑκατὸν τιμὴν καὶ δόξαν δὲν ἀφίνω.
Κι' ἂν θέλῃς ἀντιπρόσωπος καὶ σὺ, μωρὲ, νὰ γίνῃς
καὶ ἀφανῆς σ' τῶν τελετῶν τὸν σάλον νὰ μὴ μείνῃς,
ἀμέσως τηλεγράφημα εἰς ὅποιον θέλεις στείλε
κι' αὐτὰ τὰ λόγια γράψε του. « Ἀγαπητέ μου φίλε,
ἂν καὶ δὲν ἔχω τὴν τιμὴν ποσὸς νὰ σὰς γνωρίζω,
ἐν τούτοις κολακεύομαι καὶ θέλω νὰ ἐλπίζω
πῶς σ' τὰς μελλούσας ἐορτὰς θὰ γίνω ἰδικός σας,
καὶ ἀντιπρόσωπος ἐμοῦ καὶ τῆς κοινότητός σας. »
Αὐτὰ θὰ γράψῃς, ἀδελφέ, εἰς ὅποιον θέλεις βλάμῃ,
κι' ἐκεῖνος ἀντιπρόσωπον ἀμέσως θὰ σὲ κάμῃ,
καὶ σὺ θὰ πᾶς, βρέ Περικλῆ, μὲ πόζα σ' τὸ Παλάτι
καὶ σ' τὰ τραπέζια θὰ ριχθῇς μὲ πεινασμένο μάτι,
καὶ τότε χορτασθήσεται πᾶς στόμαχος νηστεύων,
καὶ σ' τὴν Μητρόπολι θὰ πᾶς ὡς ἀντιπροσωπεύων
τὴν Ρόδον, τὴν Φολέγανδρον ἢ τὴν Γουαδελοῦπην,
καὶ θὰ καθίσῃς τέτ' ἄ τέτ' μαζί μὲ τὸν Τρικούπην,
κι' ἴσως σοῦ δώσουν καὶ σταυρὸ καθὼς εἰς τὰ βαπτίσματα.
- Π.—Ωχού ! πῶς δὲν τρελλαίνομαι !... ψυχὴ μου σ' τὰ Πατήσια !
Φ.—Δοῖκόν γιὰ τοῦτο φρόντισε μαζί μου δίχως ἄλλο,
κι' ὀρεβουάρ, βρέ Περικλῆ, σ' τοῦ Παλατιοῦ τὸν μπάλο.
Π.—Γιατὶ, μωρὲ, δὲν στέκεσαι νὰ φᾶς στηλιάρι ἴλιγο;
Φ.—Μὰ δὲν μ' ἀφίνεις μιά φορά χωρὶς ξυλιαῖς νὰ φύγω;



Δήμαρχοι κι' ὁ Φασουλῆς
σ' τὸ τραπέζι τῆς Αὐλῆς.

Πρόγραμμα τῶν τελετῶν τῶν τοσοῦτον ποδητῶν.

ὁ γλυκοχάρισμα τῆς προσεχούς Δευτέρας
καὶ τοῦ ποδοῦλου περιποῦ ἑκατόν,
καὶ πᾶς τὸ ἐπίσημον θὰ μάθουν τῆς ἡμέρας
καὶ εἰς τὴν ἄρχῃ τῶν ἄλλων τελετῶν.

Καὶ καὶ μαγαζὶ ἀμέσως μόλις φέξῃ,
καὶ καὶ καφενὲς κανέναν σ' τὴν Ἀθήνα,
καὶ καὶ καὶ εἰς τὴν ἀναφανδὸν νὰ παῖξῃ
καὶ τὰ, τὰ, ντόμινο, πικέτο ἢ κοντσίνα.

Καὶ εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ σημαίαν θὰ καρφώσῃ,
καὶ εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ σημαίαν θὰ καρφώσῃ,
καὶ εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ σημαίαν θὰ καρφώσῃ,
καὶ εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ σημαίαν θὰ καρφώσῃ.

Καὶ εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ σημαίαν θὰ καρφώσῃ,
καὶ εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ σημαίαν θὰ καρφώσῃ,
καὶ εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ σημαίαν θὰ καρφώσῃ,
καὶ εἰς τὸν ἐξώστην τοῦ σημαίαν θὰ καρφώσῃ.

Καὶ πᾶς ἀρχαῖος Σύλλογος, ποῦ δὲν ὑπάρχει πλέον,
ὀφείλει ἀντιπρόσωπον νὰ στείλῃ ψωραλέον.

Ἐν γένει πᾶς ἐλεύθερος ἢ δοῦλος πατριώτης
ἀνάγκη σ' τὴν Μητρόπολιν νὰ ἔλθῃ ὡς κοινότης,
καὶ ὡς τοιοῦτος βέβαια πολὺ θὰ συντελέσῃ
σ' τὸ ἐθνικὸν τῆς ἐορτῆς, καθόσον εἰσπορέσῃ.

Ὁ καθὲς ἀντιπρόσωπος κοινότητος καὶ μὴ
θὰ πάρῃ καὶ παράσημον ἀκόμη γιὰ τιμὴ.

Οἱ Δήμαρχοι σ' τὴν αἰθουσαν θὰ ἐμβοῦν τοῦ χοροῦ
μὲ ὄργανα ἐγχώρια, τούραβλια καὶ γασούλια,
προηγούμενου εὐπρεπῶς ἐκείνου τοῦ σωροῦ
τοῦ ἤδη Δημαρχεύοντος τῆς Κέας Κορκοδούλια.

Πᾶς Δήμαρχος ἐρχόμενος σ' τὴν Ἀνάκτορα ὀφείλει
νὰ ἔχῃ ἓνα παστοικό σ' τὴν τσέπη τοῦ παντοῦλι.

Πᾶς Δήμαρχος ἐρχόμενος ἵστοι Παλατιοῦ τὸν μπάλο
ὀφείλει τὰ τσαρούχια του νὰ βγάλῃ δίχως ἄλλο,
κι' ὅς βάλῃ καραμάντουλα ἢ ἄλλο λάχνη,
ἀλλέως θ' ἀποβάλλεται κακὴν κακῶς ἐν τάχει.

Εἰς κάθε ἀντιπρόσωπον ἐνὸς καὶ ἄλλου Δήμου
ἀπαγορεύεται ρητῶς καὶ ἡ ὀπλοφορία
καὶ μάλιστα ἐπὶ ποινῇ χρηματικοῦ προστίμου,
διότι ἐνδεχόμενον νὰ γίνῃ φασαρία,
καὶ τίποτε παράξενον μὲς τοῦ σουπεῖ τῇ φούρια
νὰ γίνῃ ἔξαφνα καυγᾶς μὲ κάμαις καὶ κουμπούρια.

Πᾶσα κομψὴ χορεύτρια τοῦ τάδε καὶ τοῦ δεῖνα
καλὸν θὰ εἶναι ἵστον χορὸν νὰ ἔλθῃ μὲ καρέ,
διότι μὲ τὰ ντεκολτέ τῶν κυριῶν ἐκεῖνα
ἴσως σκηναί τ' Ἀνάκτορα ταράζουν σοβαρά.

Εἰς τοὺς Δημάρχους θὰ δοθῇ λουφὲς ἰδιαιτέρως
κι' ὀφείλουν εἰς τὸ κοτιλὶν νὰ λάβουν ὅλοι μέρος.

Εἰς τοὺς παππάδες γεύματα μεγάλα θὰ δοθοῦν
μὲ φαγητὰ νηστήσιμα καὶ γαργαλιστικά,
ἀλλ' εἰς ἐκεῖνα, ὡς εἰκός, δὲν θὰ παρευρεθοῦν
σατανικοὶ ποδόγυροι ἢ ζῶα θηλυκά.

Παππάδες δὲν θὰ προσκληθοῦν τὸ βράδυ τοῦ χοροῦ,
καὶ ρῦσαι, Κύριε, ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἴσως εἰς τοῦτον προσκληθοῦν μονάχα ὁ Μακράκης,
ὁ Λάτας καὶ ὁ Δαμαλᾶς καὶ ὁ Καλαποθάκης.

Ὁ Τραπεζίτης ὁ Τσιγγρὸς καὶ γεύματα θὰ κάμῃ
διὰ τὸν πάσχοντα λαὸν καθὼς καὶ συναυλίας,
καὶ ἴσως κάθε ἄπορον Πανέλληνα συνδράμῃ
μὲ χαρτονόμισμα πλαστὸν Ἡπειροθεσσαλίας.

Ὁ Δήμαρχος τῶν Ἀθηνῶν θὰ δώσῃ πρὸς τοὺς ἄλλους
κανένα δύο γεύματα κι' ἓνα ἢ δύο μπάλους
κι' εἰς τοὺς Δημάρχους ἔπειτα τῶν διαφόρων Δήμων
ὡς ἄνθρωπος καὶ Δήμαρχος τὰ μάλα ἐπιστήμων
βεβαίως μὲ τὸν πρέποντα θὰ ὁμιλήσῃ τόνον
περὶ καθαριότητος κι' ὑγιεινῶν κανόνων.

Καὶ θ' ἀπαντήσῃ πρὸς αὐτὸν ὡς ἄκακον ἀρνίον
ὁ Δήμαρχος ὁ εὐφραδὴς τοῦ Δήμου Κωθωνίων.

Θὰ γίνῃ ὅ,τι γράφομεν καὶ ἂν ἀκόμη βρέξῃ,
κι' ἐν μέσῳ τῆς ἐξάψεως τοῦ ἐνθουσιασμοῦ
καὶ νέον ἐμβατήριον ἢ μουσικὴ θὰ παίξῃ,
καλούμενον «Περὶ σσευμα προϋπολογισμοῦ».

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ἵστο τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβῃ — κι' ἀπὸ τοῦδε συνοδεύει
μὲ τῆς βρώμαις τῶν Χαυτείων — μ' ἓνα κάποτο Φαρμακεῖον

Καὶ χάριτες βασιλικαὶ μεγάλας θὰ δοθοῦν
καὶ ἀρκετοὶ κατὰδικοι θὰ ἐλευθερωθοῦν,
πλὴν ἴσως χάρις νὰ δοθῇ κι' εἰς τὸν γνωστὸν Ἀρτόζη,
κι' εἰς ὅσους ἄλλους ἔλεος προσήκει καὶ ἀρμόζει.

Ὅποσοι τὸ ἐνῆλικον ἀμφισβητοῦν ἀκόμη
καὶ πρὸς αὐτὸ ἀντίκειται ἡ αὐστηρά των γνώμη,
ἐκεῖνοι ἀποκλείονται τῶν τραπέζων καὶ μπάλων
καὶ οὔτε κἂν τὰ λείψανα θὰ γλείφουν τῶν κοκκάλων.

Πᾶς Ἑλλήν τὸν πλησίον του ὀφείλει νὰ ἐξάψῃ
καὶ δεκαπέντε θούρια τοῦλάχιστον νὰ γράψῃ.

Θὰ ὑμνηθοῦν τὰ τρόπαια τῶν πάλαι Κωνσταντίνων,
χωρὶς νὰ λείψουν βέβαια κι' οἱ πρὸ αἰώνων πόθοι,
ὡς οἱ τοῦ διαδόχου τοῦ ἔθνους τῶν Ἑλλήνων
νὰ βλαστημήσῃ τῇ στιγμῇ ποῦ ἐνηλικιώθῃ.

Καὶ παραστάσεις θὰ γένουν τῶν ἐθνικῶν δραμάτων
μετὰ πολλῶν ὀγκανισμῶν καὶ τραγικῶν σχημάτων.

Καὶ μπεχλιδάνηδες θάλλοι κοντὰ εἰς ὅλα τάλλα,
καὶ ζῶα καὶ νευρόσπαστα μικρά τε καὶ μεγάλα.

Τὰ τῶν προγόνων μνήματα θὰ καταφωτισθοῦν
καὶ θὰ μεθύσῃ ὁ λαὸς ἀπὸ κρασιᾶ καὶ μύρες,
ἐνῶ εἰς τὸν διάδοχον θὰ παρουσιασθοῦν
οἱ τῆς βουλῆς ἐγκάθετοι καὶ μυστικοὶ κλητῆρες.

Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς τὸ παρὸν θὰ γίνουν ἐν Ἑλλάδι,
πομπαὶ μεγάλας τὸ πρωτὶ καὶ γεύματα τὸ βράδυ
καὶ ὅταν πλέον ὁ λαὸς εἰς τὸ φαγὶ τὸ ρίξῃ,
τὴν ἐνηλικιότητα πανδήμως θὰ κηρύξῃ.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Τοῦ φίλου μας Δαμδέρην τὸ Ἀσυλον Θεῶν,
ἐκ τοῦ δωδεκαθέου τοῦ Βασιλεῖος ἐντυπώσεις,
ἀνάγνωσμα ποικίλων κι' ὠραίων ἰδεῶν,
καὶ πλήρες γοητείας καὶ κομφουάτης γλώσσης.

Ὁ Δεσπότης μας κατ' αὐτὰς τὰς ἐθνικὰς ἡμέρας
θὰ παραστήσῃ ἐπὶ τρεῖς κατὰ σειράν ἑσπέρας
τρία ἀποστάδια δράματα ἐκ τῶν τραγικωτέρων,
κι' ἔσται τὸ θέαμα λαμπρὸν κι' ἐκ τῶν ὠραιότερων.
Καὶ εἰς τὴν καθέαν ἡμέραν ἀπὸ τῶρα,
διὰ προμήθειαν πολλὰ μεγάλα μπόρα.

Καὶ τὸν νῦν τὸν «Εὐφρονούντων» — νῦν μὲν ἀνέστηνται,
μὲ μπάλα καὶ καμπόσουζι, — κατὰ τῆς ἄλλης τοσούτης,
μ' ἀποστήρια, δαντούρια — καὶ μὴ μανδρα μὲ γαϊδούρια.